

8. oktober 2020

20/05682

Vejledende udtalelse om opkrævning for varmetab i internt ledningsnet hos bygningsejer i flerforbrugerbygning

RESUMÉ

Denne vejledende udtalelse drejer sig om, hvorvidt det må anses for at være i overensstemmelse med varmforsyningsloven, at varmevirksomheder opkræver betaling hos ejer af en bygning med flere lejligheder (herefter flerforbrugerbygning) for varmetabet i det internt placerede ledningsnet, der nyttiggøres i bygningen. Med flerforbrugerbygning menes i denne sammenhæng etagebygning og ikke andre bygninger. Bygningsejer kan være både en ejerforening, andelsboligforening m.m.

Problemstillingen bliver aktuel ved etablering af et direkte kundeforhold, hvor varmevirksomhedens leveringspunkt flyttes fra indgangen til bygningen frem til den enkelte varmekunde. Der kan være et forholdsvist stort varmetab fra indgangen hen til de enkelte lejligheder i en flerforbrugerbygning. Dette varmetab skal som udgangspunkt dækkes af varmevirksomheden, dvs. ikke alene af bygningens varmekunder men af alle varmevirksomhedens varmekunder, hvis ikke varmevirksomheden kan opkræve varmetabsbetaling direkte hos bygningsejer.

Baggrunden for udtalelsen er en forespørgsel fra Dansk Fjernvarme. Forsyningstilsynet har ikke tidligere taget stilling til den foreliggende problemstilling. Da Forsyningstilsynet forstår, at spørgsmålet har en generel og bred interesse i branchen, har tilsynet i denne sag fundet det hensigtsmæssigt at fremkomme med en udtalelse. Udtalelsen kan findes på Forsyningstilsynets hjemmeside.

Dansk Fjernvarme ønsker, at varmevirksomhederne skal kunne stille krav om, at der i forbindelse med etablering af et direkte kundeforhold, ud over individuelle varmemålere hos den enkelte kunde, opsættes en yderligere hovedmåler, der måler den samlede varmelevering til flerforbrugerbygningen. Ved at tage bygningens samlede målte forbrug og fratække forbruget på de individuelle målere, beregnes varmetabet fra bygningens interne fordelingsnet (residualforbrug). På den måde ligestilles en flerforbrugerbygning med indirekte kundeforhold opkrævningsmæssigt med en flerforbrugerbygning med direkte kundeforhold. Herved har flerforbrugerbygning også et leveringspunkt ved indgangen til bygningen.

Der tænkes i denne udtalelse alene på varmetabet i det interne ledningsnet i etagebygninger, der nyttiggøres inde i bygningen, og ikke på andre former for varmetab. Flerfor-

FORSYNINGSTILSYNET

Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Tlf. 4171 5400
post@forsyningstilsynet.dk
www.forsyningstilsynet.dk

brugerbygningen får ifølge det oplyste gavn af varmetabet i form af varmere fællesarealer og bygningskonstruktioner m.m., der hvor fordelingsnettet er ført (opgang, kælder m.v.). Dette medfører endvidere et mindre varmetab fra de individuelle boligenheder ud i fællesarealerne.

Forsyningstilsynet vurderer, at det i henhold til varmforsyningsloven ikke umiddelbart må anses for at være urimeligt, at varmetabet i det interne fordelingsnet, som beskrevet overfor, opkræves hos bygningsejer, når ledningsnettet ikke overdrages til varmekomfortvirksomheden. Forsyningstilsynet vurderer, at der ikke herved er tale om en urimelig forskelsbehandling af disse varmekunder i forhold til varmekomfortvirksomhedens andre varmekunder uden for flerforbrugerbygning, da bygningsejer opkræves de omkostninger, som bygningen har givet anledning til. Varmekomfortvirksomheden skal have hjemmel hertil i anmeldte leveringsbetingelser.

VEJLEDENDE UDTALELSE

Forsyningstilsynet udtaler vejledende:

- Forsyningstilsynet finder det ikke umiddelbart urimeligt eller i strid med varmforsyningslovens prisbestemmelser, at varmekomfortvirksomheder opkræver betaling hos bygningsejer i en flerforbrugerbygning for varmetabet i det interne ledningsnet, der kan nyttiggøres indenfor bygningen. Varmekomfortvirksomhederne kan opkræve for varmetabet, der opstår, når der etableres direkte kundeforhold, og hvor ejerskabet til ledningsnettet ikke i forbindelse hermed overdrages til varmekomfortvirksomheden, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1, § 20, stk. 6, jf. § 21, stk. 4.
- Opsætning af en yderligere hovedmåler til måling af varmetab og opkrævning heraf skal have hjemmel i varmekomfortvirksomhedens leveringsbetingelser, der anmeldes til Forsyningstilsynets register, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 1 og 3.
- Hvorvidt anden lovgivning end varmforsyningslovens kap. 4 (priskapitlet), er til hinder for sådan en løsning, tager Forsyningstilsynet ikke stilling til.
- Forsyningstilsynet tager først endeligt stilling til spørgsmålet i tilfælde af, at en sag skulle blive forelagt Forsyningstilsynet til afgørelse.

SAGSFREMSTILLING

Dansk Fjernvarme har den 24. februar 2020 rettet henvendelse til Forsyningstilsynet med forespørgsel om, hvorvidt varmekomfortvirksomheder kan kræve betaling for varmetabet i det interne ledningsnet i flerforbrugerbygning med direkte kundeforhold, hvor det nævnte varmetab ikke vil indgå i det målte forbrug hos de enkelte ejere/lejere/andelshavere.

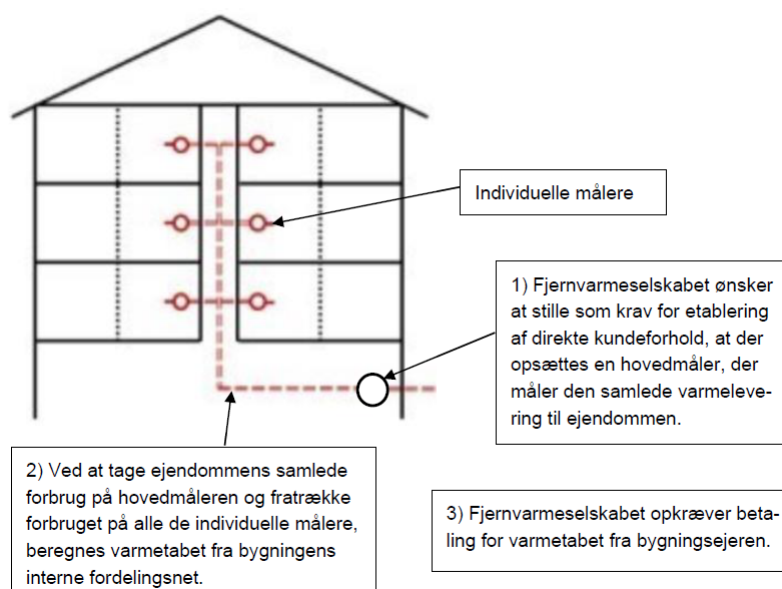
Dansk Fjernvarme oplyser at have fået flere forespørgsler fra sine medlemsvirksomheder om problemstillingen og har anmodet Forsyningstilsynet om en vejledende udtalelse.

Forsyningstilsynet har på baggrund af anmodningen og dens aktualitet fundet det hensigtsmæssigt at fremkomme med en generel vejledende udtalelse om problemstillingen.

Dansk Fjernvarme oplyser, at det især i ældre byggerier kan være svært at opnå en god isolering af de tekniske installationer, men også i nye bygninger kan der være et ikke ubetydeligt varmetab fra det internt placerede fordelingsnet. Dette skyldes, at der er mange små rør med relativt stor overflade, og at der holdes et konstant omløb på systemet for at sikre brugsvandsproduktion uden forsinkelse. Uanset isoleringsgraden og størrelsen af varmetabet vil den varme, der afgives fra fordelingsnettet i en bygning indgå som et tilskud til bygningens samlede varmebalance og dermed blive nyttiggjort i bygningen. Varmekunderne vil således få andel af varmetabet i form af varmere fællesarealer og bygningskonstruktioner, der hvor fordelingsnettet er ført (opgang, kælder m.v.), hvilket også medfører et mindre varmetab fra de individuelle lejligheder ud i fællesarealerne.

Dansk Fjernvarme finder, at det må anses for rimeligt i henhold til varmforsyningsloven, at bygningsejer med direkte kundeforhold opkræves betaling for varmetabet i det interne fordelingsnet. Dansk Fjernvarme henviser til, at i bygninger uden direkte kundeforhold betaler ejeren og dermed de enkelte varmekunder for varmetabet i det interne ledningsnet. Der er ikke nogen energiteknisk forskel på de to løsninger. Den eneste forskel er, hvor fjernvarmeforbruget bliver målt.

Dansk Fjernvarme har skitseret den ønskede situation som følger:

Dansk Fjernvarmes forespørgsel er vedlagt som bilag til denne udtalelse.

UDKAST TIL KOMMENTERING OG VERIFICERING

Et udkast til vejledende udtalelse blev den 3. september 2020 sendt til Dansk Fjernvarme til kommentering og verificering med frist for bemærkninger den 24. september 2020.

Dansk Fjernvarme har den 24. september 2020 oplyst, at Forsyningstilsynets udkast ikke giver anledning til bemærkninger.

OFFENTLIG HØRING

Forsyningstilsynets udkast til den vejledende udtalelse blev sendt i offentlig høring den 3. september 2020 med frist for afgivelse af høringssvar den 24. september 2020.

Høringen blev offentliggjort på Forsyningstilsynets hjemmeside.

Forsyningstilsynet har ikke modtaget nogen høringssvar.

ORIENTERING OM OFFENTLIGGØRELSE AF UDTALELSE

Den vejledende udtalelse vil blive offentliggjort på Forsyningstilsynets hjemmeside www.forsyningstilsynet.dk

RETSGRUNDLAG

LOVBEKENDTGØRELSE NR. 1215 AF 14. AUGUST 2020 OM VARMEFORSYNING (VARMEFORSYNINGSLOVEN)

Varmedeforsyningslovens § 20, stk. 1, opregner efter fast praksis, udtømmende hvilke omkostninger, der kan indregnes i priserne:

§ 20. Kollektive varmedeforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en effekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispa-reaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-17 og §§ 20 b og 20 c. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraft-varme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning.

Varmedeforsyningslovens § 20, stk. 6, hjemler et krav på etablering af direkte kundeforhold, hvor teknisk muligt:

Stk. 6. Hvor det er teknisk gennemførligt, skal betaling efter målt forbrug for varmt vand, damp eller gas bortset fra naturgas ske i et direkte kundeforhold mellem forbruger og det kollektive forsyningsanlæg, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.

Uddrag af lovforslag nr. 240, Folketinget 1996-1997, Forslag til lov om ændring af lov om varmedeforsyning (Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og forsynings-selskab) – senere lov nr. 436 af 10. juni 1997 om ændring af lov om varmedeforsyning:

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1. Som det fremgår af de generelle bemærkninger, har det hidtil været en udbredt praksis, at forsyningsselskaber har betinget sig, at leveringsaftaler bliver indgået direkte med udlejer/ejer/boligselskab og som en følge deraf, at pågældende udlejer/ejer/ boligselskab dermed hæfter subsidiært for lejer/andelshaveres o.l. forbrug. § 1 indeholder en præcisering af det hæftelsesforhold, der efter lovændringen bliver gældende når de nedenfor beskrevne leveringsforhold er valgt. Bestemmelsen indebærer, at der, hvor det er teknisk gennemførligt, etableres et direkte kundeforhold mellem lejer/andelshaver o.l. af den enkelte boligenhed og varme- eller naturgasforsyningsselskabet og dermed, at bygningens ejer i de tilfælde hvor dette fysiske leveringsforhold er etableret - ikke subsidiært hæfter for lejers eller andelshavers betaling for varme- eller naturgasforbruget. Ved »teknisk gennemførligt« forstår, at der til den enkelte boligenhed forefindes et selvstændigt stik samt en selvstændig varme-/naturgasmåler, der ejes af varmforsynings-/naturgasselskabet. Endvidere er det en forudsætning, at varmforsyningen til den enkelte boligenhed er konstrueret således, at det er muligt umiddelbart at afbryde den enkelte boligenheds varme-/naturgasforsyning uden at afbrydelsen berører andre varme/naturgasforbrugere. Det forudsættes, at samtlige boligenheder i de pågældende bebyggelser omfattes af et direkte kundeforhold.

Af Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2020 (sag 18/04486) fremgår bl.a.:

[...]

Det følger af Energiklagenævnets praksis, at etablering af direkte kundeforhold forudsætter en forhandling mellem parterne, hvor en række økonomiske og tekniske dispositioner må overvejes, og hvor varmforsyningsselskabet efter omstændighederne må være berettiget eller forpligtet til at stille en række vilkår og krav til ansøgeren. Disse krav må bedømmes i henhold til varmforsyningsloven, og om det ansøgte er rimeligt i forhold til varmforsyningsselskabets øvrige kunder.

En varmevirksomheds priser og leveringsbetingelser m.m. skal anmeldes til Forsynings-tilsynet for at opnå gyldighed:

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser for ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og forsyningsministeren (Forsyningstilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Forsyningstilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

Stk. 2. [...].

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Forsyningstilsynets kompetence på varmeområdet er reguleret i varmforsyningslovens § 21, stk. 4:

§ 21.

Stk. 4. Finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6.

FORSYNINGSTILSYNETS VEJLEDENDE UDTALELSE

Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af prisreguleringen i varmforsyningsloven, jf. § 21, stk. 4.

Modtager Forsyningstilsynet en henvendelse med spørgsmål om den regulatoriske virkning af en fremtidig disposition efter bestemmelser i varmforsyningsloven, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med, kan Forsyningstilsynet yde en vis vejledning. Forsyningstilsynet kan ikke give forhåndsbesked om udfaldet af en eventuel kommende sag. Forsyningstilsynet yder heller ikke rådgivning. Forsyningstilsynet kan i særlige situationer og inden for rammerne af den almindelige vejledningspligt vælge at udtale sig vejledende og foreløbigt om en problemstilling, der har en generel og bred interesse for sektoren.

Forsyningstilsynet finder, at Dansk Fjernvarmes henvendelse i denne sag rejser nogle spørgsmål om prisreguleringen i varmforsyningsloven, der kan have en mere generel og bred interesse for sektoren, og at det derfor i denne sag er hensigtsmæssigt at give en generel og foreløbig udtalelse i form af en ikke-bindende, vejledende udtalelse i anledning af forespørgslen. Udfaldet af en eventuel sag, som Forsyningstilsynet senere måtte skulle behandle og afgøre, kan således få et andet udfald.

Indledningsvis bemærker Forsyningstilsynet, at det følger af varmforsyningslovens § 20, stk. 6, samt de tilhørende lovbemærkninger, at, hvor det er teknisk gennemførligt, skal betaling efter målt forbrug for varmt vand ske i et direkte kundeforhold mellem varmekunden og det kollektive forsyningsanlæg, uanset om kunden er lejer, andelshaver eller ejer. Ved teknisk gennemførligt forstås, at der til den enkelte boligenhed findes et selvstændigt stik samt en selvstændig varmemåler. Dernæst kræves det, at varmforsyningen til den enkelte boligenhed er konstrueret således, at det er muligt umiddelbart at afbryde den enkelte boligenheds varmforsyning uden, at afbrydelsen berører andre varmekunder.

Varmevirksomhederne vil derfor, efter Forsyningstilsynets vurdering, hvor det er teknisk muligt, være forpligtet til at afregne direkte med den enkelte varmekunde, herunder over for kunder i en flerforbrugerbygning. Det drejer sig både om det faste bidrag og det variable bidrag for det målte forbrug.

I henhold til forarbejderne til varmforsyningslovens § 20, stk. 6, har bestemmelsen blandt andet til formål at sikre en kundemæssig ligestilling mellem ejere, lejere og andelshavere i forhold til varmekunden vedrørende hæftelse for betaling for forbrug. Der er således tale om en præcisering af hæftelsesforhold, hvorefter bygningsejer frigøres for at hæfte subsidært for lejer/ejer/andelshavers eget varmforsyning.

Varmeforsyningsloven indeholder ikke specifikke regler for, hvilke vilkår der kan stilles i forbindelse med en eksisterende varmekundes overgang til direkte tilslutning. Spørgsmålet reguleres derfor af varmforsyningslovens almindelige regler om varmekunders prissætning og øvrige aftalevilkår, herunder reglerne i varmforsyningslovens § 20, stk. 1.

Heraf følger blandt andet, at varmekunden alene kan indregne de nødvendige omkostninger i sine priser for produktion og leverance af fjernvarme. En varmekunde

hed kan således lovligt indregne nødvendige omkostninger i fjernvarmepriserne. De omkostninger, der er forbundet med at føre fjernvarmen frem til leverings- og forbrugsstedet, er nødvendige omkostninger.

Prissætningen og de øvrige aftalevilkår må ikke være urimelige, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Bestemmelsen fastsætter, at Forsyningstilsynet kan gribe ind, hvis priser og leveringsbetingelser m.m. anses for urimelige. Det betyder, at Forsyningstilsynet vil kunne pålægge en varmevirksomhed at ændre eksempelvis leveringsbetingelser, som Forsyningstilsynet anser som urimelige.

Forsyningstilsynet har videreført Energitilsynets praksis omkring varmevirksomheders tarifstruktur og betalinger, hvorefter varmekunden i størst muligt omfang skal betale de omkostninger, som kunden giver anledning til (kostægte tarifiering). Varmevirksomhedens priser og betingelser for fjernvarmelevering skal anmeldes til Forsyningstilsynet, jf. § 21, stk. 1. Anmeldelse er en gyldighedsbetingelse, jf. stk. 3.

Forsyningstilsynet har som nævnt ikke tidligere udtalt sig om den foreliggende problemstilling.

Fra administrativ praksis findes imidlertid en længere række afgørelser omkring etablering af et direkte kundeforhold efter § 20, stk. 6. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelser i sagerne 1021-16-24, 18/0486 og 21-551.

Det følger af praksis, at etablering af direkte kundeforhold forudsætter en forhandling mellem parterne, hvor en række økonomiske og tekniske dispositioner må overvejes, og hvor varmevirksomheden efter omstændighederne må være berettiget eller forpligtet til at stille en række vilkår og krav til ansøgeren. Disse krav må bedømmes i henhold til varmforsyningsloven, og om det ansøgte er rimeligt i forhold til varmevirksomhedens øvrige kunder.

Afgørelserne går på, at varmevirksomheden som betingelse for at overtage det interne ledningsnet i forbindelse med etableringen af det direkte kundeforhold, kan kræve, at grundejerne betaler for en opgradering eller renoveringen af ledningsnettet til den standard, som varmevirksomheden anvender i eget ledningsnet. Der er ikke noget krav om, at varmevirksomheden overtager nettet. Varmevirksomhedens overtagelse af det interne ledningsnet og renoveringen heraf nedbringer det varmetab, som de øvrige varmekunder ellers skulle have betalt. Nedbringelse af varmetab til opkrævning hos samtlige varmekunder er en del af problemstillingen i denne sag.

Krav til målere reguleres af målerbekendtgørelsen¹. Fakturering af varme er reguleret i faktureringsbekendtgørelsen². Bekendtgørelsernes bestemmelser er ikke omfattet af Forsyningstilsynets kompetence på varmeområdet og er derfor ikke gengivet yderligere i denne udtalelse eller dens retsgrundlag. Hvorvidt bekendtgørelsernes regler er opfyldt for så vidt angår opsætning og måling af forbrug, og de krav der stilles hertil, tager Forsyningstilsynet ikke stilling til.

¹ Bekendtgørelse nr. 563 af 02/06/2014 om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling med senere ændring

² Bekendtgørelse nr. 1395 af 25/11/2016 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder om energiforbrug og fakturering m.v.

Ved indirekte kundeforhold, dvs. hvor det er bygningen som sådan, der er kunde, er der en hovedmåler installeret ved indgangen til bygningen, som måler den samlede mængde leverede varme til bygningen. Betalingen for den leverede varme, herunder for det varmetab, der måtte være fra bygningens hovedmåler frem til de enkelte lejligheder, bliver efterfølgende, ud fra en fordelingsnøgle, pålagt de enkelte indirekte varmekunder i bygningen. Varmevirkenshedsens øvrige varmekunder belastes ikke herved af bygningens varmetab i det interne ledningsnet.

Situationen her adskiller sig således fra den situation, hvor leveringspunktet/overgangspunktet fra varmevirksomhed til kunde først er ved måleren ved den enkelte lejlighed i en flerforbrugerbygning, dvs. hvor der sker direkte afregning af de enkelte kunder. Her vil varmetabet inde selve bygningen således som udgangspunkt påhvile varmevirksomheden og dermed i sidste ende samtlige varmekunder under den pågældende varmevirksomhed.

Det er som ovenfor nævnt ikke tidligere fundet urimeligt i henhold til varmforsyningsloven, at der i forbindelse med etablering af et direkte kundeforhold stilles en række krav og betingelser til ansøger.

I denne sag ønsker varmevirksomheder, jf. Dansk Fjernvarmes oplysninger, at kunne stille som krav, at der udover individuelle målere i de enkelte lejligheder, opsættes en hovedmåler, der måler virksomhedens samlede varmelevering til bygningen. Varmevirksomhederne ønsker herefter at opkræve betaling for varmetabet i det interne ledningsnet fra bygningsejer, målt som forskellen på bygningens samlede forbrug på hovedmåleren fratrukket forbruget på alle de individuelle målere, uden at overtage det interne ledningsnet. Der er således tale om etablering af et yderligere kundeforhold til bygningsejer og hæftelse for (residualt) fællesforbrug, som varmekunderne eksempelvis betaler til via fællesudgifterne for bygningen.

Forsyningstilsynet vejledende udtalelser er baseret på følgende forudsætninger:

- Varmetab i det interne ledningsnet inde i en etagebygning
- Varmetabet sker før den individuelle varmekunde
- Varmetabet nyttiggøres inde i bygningen.

Forsyningstilsynet finder, at det kan forekomme urimeligt, såfremt varmevirksomhedens øvrige kunder belastes af yderligere omkostninger, herunder i form af varmetab, alene fordi der til en flerforbrugerbygning etableres et direkte kundeforhold. Hertil kommer, at der tale om varme, som nyttiggøres inde i bygningen i form af opvarmning af fællesarealer, og som samtidig medfører et mindre varmetab fra de individuelle boligenheder ud i fællesarealerne. Forsyningstilsynet vurderer, at der ikke herved er tale om en urimelig forskelsbehandling af disse varmekunder i forhold til virksomhedens andre varmekunder – uden for flerforbrugerbygningen – da bygningen opkræves for et faktisk forbrug (kostægtighed).

Forsyningstilsynet vurderer således umiddelbart, at det ikke må anses for urimeligt, at varmetabet bliver opkrævet hos bygningsejer, og ikke pålægges varmevirksomheden og de øvrige kunder, som et generelt varmetab, jf. § 21, stk. 4.

Forsyningstilsynet har endvidere inddraget i rimelighedsvurderingen, at formålet med § 20, stk. 6, er at etablere et direkte kundeforhold i det omfang, det er muligt. Den foreslåede ordning med en hovedmåler ved indgangen, bidrager i den henseende til, at flere varmekunder opnår et direkte kundeforhold til deres varmeforsyning.

Forsyningstilsynet vurderer i øvrigt, at bestemmelsen i § 20, stk. 6, ikke i sig selv udelukker, at varmevirksomheden kan opkræve bygningsejer for fællesforbruget.

Dette gælder i hvert fald, hvor ejerskabet til det interne ledningsnet forbliver bygnings-ejers. Dansk Fjernvarme har oplyst at være af den opfattelse, at de fleste varmevirksomheder helst vil lave en aftale med ejeren om, at det interne ledningsnet forbliver ejerens, da det giver en masse udfordringer ift. vedligehold, forsikringsforhold, varmetab mv., hvis virksomheden skal eje ledningsnettet – især i eksisterende byggeri.

Overtager varmevirksomheden ejerskabet til det interne ledningsnet i forbindelse med etableringen af det direkte kundeforhold – med eller uden en evt. opgradering – kommer det i så fald selv an på varmevirksomhederne, i hvilket omfang det interne net afgiver varmetab på grund af manglende eller utilstrækkelig isolering m.v. Forsyningstilsynet kan ikke udelukke, at det i en sådan situation vil kunne vurderes urimeligt, at bygnings-ejer opkræves omkostninger til det samlede varmetab. Forsyningstilsynet har ikke her taget stilling til denne problemstilling.

Forsyningstilsynet bemærker afslutningsvis, at Forsyningstilsynet ikke er gået ind i en nærmere overvejelse om, hvorvidt varmevirksomheden i henhold til varmeforsyningslovens prisdifferentieringsbestemmelse i § 20, stk. 5, alternativt ville kunne opkræve varmetabet via en form for varmetabstillæg til den enkelte kunde eller bygning.

Varmevirksomhederne må forholde sig til, hvordan tarifieringen skal tilrettelægges og sikre anmeldelse af eventuelle nye leveringsbestemmelser.

Hvorvidt anden lovgivning end varmeforsyningslovens kap. 4 (priskapitlet), er til hinder for sådan en løsning – f.eks. civile retlige regler og målerbekendtgørelsens regler er opfyldt for så vidt angår måling af forbrug, og de krav der stilles hertil, - tager Forsyningstilsynet ikke stilling til.

Forsyningstilsynet tager først endeligt stilling til spørgsmålet i tilfælde af, at en sag skulle blive forelagt Forsyningstilsynet til afgørelse.